

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 391. Quænam res permutari possint aut nequeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Quest. 391. Quænam res permutari possint aut nequeant?

Resp. Res omnes, quæ sunt in commercio, & alienari non prohibentur, & in specie quæ emi & vendi possunt. Arg. l. 34. §. 1. ff. de contrab. empr. ubi: *cum rerum, quas natura, vel jus gentium, vel mores civitatis commercio exemerunt*, venditio nulla sit, &c. adeoque & earum permutatio; exceptis tamen rebus alienis, quæ quidem vendi possunt, non tamen permutari; sive de cætero sint res corporales, sive incorporales, mobiles & immobiles; ita ut neque pecunia numerata excludatur, dum nimirum non tanquam pretium, sed tanquam certum corpus pro re alia, aut etiam pro alia pecunia pari modo ut certum corpus considerata datur. Mantio. de tac. & ambig. convenit. l. 25. tit. 3. n. 14. Lauterb. h. t. §. 11. non obstante l. 5. §. 1. ff. de P. V. cum ibi pecunia considerata ut pretium excludatur à permutatione. Neque etiam res æstimatæ, ita ut licet quis rem certo pretio æstimatam ab alio recipiat, adhuc sit vera permutatio, non emptio & venditio, utpote ad quam non sufficit dari aut accipi rem pretio æstimatam, sed requiritur, ut ex una parte sit promissum pretium, & obligatio ad pretium solvendum contracta, quod in dicto casu non fit. Lauterb. §. 13. remittens ad Pinell. ad rub. de rescind. vendit. p. 2. c. 1. n. 15. Barbof. ad l. 1. C. h. t. num. 2. & seq. Mantio. loc. cit. l. 4. tit. 19. num. 4. & alios; addensque id verum esse, etiamsi unus rem illam habuerit venalem, ut Pinell. loc. cit. Neque res fungibiles, sive sint unius, sive sint diversi generis, etsi de cætero constant mensurâ vel pondere, simpliciter excluduntur à permutatione, modò sint certæ & determinatæ, ut dum datur vinum pro vino vel tritico. Lauterb. §. 11. Permutari quoque possunt res obnoxie fideicommissò cum rebus aliis utilioribus aut magis commodis, idque, etiamsi testator prohibuisset alienationem; ita tamen, ut res permutata succedat, in locum rei permutatæ, intellige, quò ad fideicommissum. Muller. ad Struv. h. t. thes. 19. lit. v. citans Maulium tr. de permut. tit. 5. num. 10. & seq. Struv. decis. Sabbat. c. 15. decis. 11. Dixi tamen: *exceptis rebus alienis*: etsi enim hæc validè & licitè vendi possint, juxta l. 28. ff. de contrab. empr. permutari tamen validè non possunt, sed est earum permutatio simpliciter nulla, l. 1. §. 3. ff. h. t. & c. cum venerabilis. de empr. ubi: cum permutatio inter contractus bonæ fidei computetur, nec cum alio quàm domino, vel cum eo, qui habeatur loco domini, legitime valeat celebrari &c. Franzk. h. t. num. 6. Perez in Cod. h. t. num. 1. Lauterb. §. 14. cum communi. Unde jam, qui rem alienam dedit, ad contractum complendum agere non potest, ut patet, uti id potest, qui, data re sua, alienam accepit. Muller. ad Struv. h. t. thes. 20. Sed neque, qui rem alienam accepit, ut pro illa det aliam, ad eam dandam obligatur, cum ad contractum permutationis perinde se habeat, ac res nulla ei tradita fuisset. Unde nec actione P. V. contra eum agi potest, cum, ubi nulla est permutatio, actio permutationis locum habere non potest; sed solum conditione, causâ datâ, causâ non secutâ ad rem acceptam restituendam ex quasi contractu, & tacita seu præsumptione conveniri potest, l. 1. §. 3. juncto §. 4. ff. h. t. & sic hæc actio cum actione P. V. ex permutatione non concurrat proprie loquendo; quia non ex uno, sed ex diversis negotiis; descendunt hæc actiones, ut Franzk. loc. cit. Bachov. ad Wesenb. h. t. num. 9. & alii, quos

citac ac sequitur Lauterb. loc. cit. Si verò is, qui rem alienam recepit, rem suam dedit, ex hujus datione contractus permutationis subsistit, habetque is electionem, an velit rem suam repetere; an verò ex contractu actione P. V. velit agere contra adversarium, qui rem alienam dedit, ac si ab illo nihil sibi traditum fuisset, l. 1. ff. & l. 1. C. h. t. Sichard. de contrab. emprionis dis. 40. lit. d. Bachov. ad Treutl. vol. 1. d. 30. thes. 10. in fin. Lauterb. §. 15. cum Sichard. idem esse dicens, etiamsi res illa aliena nondum evicta, de qua evictione aliàs tenetur, qui rem alienam dedit, l. 29. C. de evict.

Quest. 392. An & qualiter res spirituales & ecclesiastica inter se & cum aliis permutari possint?

1. Resp. primò: Res spiritualis cum temporalis nec licitè nec validè permutari potest. Est certum apud omnes juxta c. fin. de Pactis. & c. fin. h. t. dareque temporale pro spirituali & simoniacum juxta pariter communem, de quo ex professo ad tit. de Simon. Res tamen spiritualis pro alia re spirituali licitè & validè permutari potest. Arg. c. unio. h. t. in 6. & clem. unio. eod. ubi licita & valida supponitur permutatio beneficiorum, quæ utique sunt res spirituales; ex ea etiam ratione, quòd res spirituales sint ejusdem, adeoque non derogetur earum dignitati, si invicem permutentur; & ita cum communi tenet Abb. in c. 2. de transact. contra Richard. Palud. & paucos alios putantes id quoque prohibitum & simoniacum. Modò tamen etiam, dum istiusmodi res spirituales sunt jura spiritualia, puta, jurisdicctio spiritualis, jus decimandi, &c. adhibeantur solennitates juris necessariæ ad alienationes aliorum bonorum immobilium Ecclesiæ. Quæ tamen solennitates necessariæ non sunt, dum privati inter se permutant res aliquas spirituales seu sacras, puta reliquias SS. calices consecratos & similia, ut patet quotidianâ experientiâ.

2. Resp. secundò: Bona ecclesiastica immobilia & mobilia pretiosa, quæ servando servari possunt permutari possunt etiam cum aliis bonis similibus secularibus, modò id fiat ex rationabili causâ (quæ minor sufficit ad ea permutanda, quàm ad vendendum; cum permutatio talis communiter minus obstat Ecclesiis quàm eorundem venditio. Laym. in diss. can. de reb. Eccles. alien. thes. 74. Pirh. h. t. num. 5.) & requisitis solennitatibus, puta, adhibito tractatu & consensu Capituli, si bona sint ecclesiæ alicujus collegiatæ, & consensu superioris, pro ut hæc dicta & ex professo declarata ad tit. de reb. eccles. alien. quæ enim ibi dicta de alienatione in communi, applicari possunt in specie permutationi. His non obstante, quòd, ut habet reg. 5. jur. in 6. semel dictum Deo, non sit ulterius ad usus humanos transferendum; cum per rō Deo dictum intelligatur specialiter Deo consecratum, qualia non sunt prædia, agri bonaque alia ad ecclesiâ spectantia. Speciale autem est, quòd statuitur de servis seu mancipiis ecclesiæ, nimirum, quòd non debeant pro aliis mancipiis commutari, nisi in ordine ad libertatem, ita ut videlicet mancipia hæc perpetuam consequantur libertatem; alia autem mancipia laicorum iis substituta, seu loco illorum data subjiciantur servituti ecclesiæ, idque ne, quòd fuerat semel consecratum Deo, ad humanos, hoc est, seculares usus transferatur; cum indecens sit & injustum, ut mancipia, quæ fideles